

filarmonici ne-au oferit împreună o configurație sonoră minunată, un model de muzică romantică trăit cu anvergură și autenticitate, spre delectarea publicului select și exigent al stagiunii noastre simfonice.

Lavinia COMAN

Andreescu-Mangova

Filarmonica bucureșteană a programat în 8 și 9 februarie două concerte simfonice care i-au adus în prim plan pe dirijorul Horia Andreescu și pe pianista Plamena Mangova. Repertoriul atractiv și ofertant în același timp, a cuprins lucrări scrise de Wojciech Kilar, Serghei Rahmaninov și Georges Bizet/Rodion Șcedrin. În deschiderea programului am ascultat poemul simfonic *Krzesany* de Wojciech Kilar, lucrare considerată la data apariției (1974) ca fiind reprezentativă pentru orientarea avangardistă a compozitorului polonez. Publicul a admirat originalitatea și complexitatea discursului muzical, în care sunt percepute influențe ale folclorului provinciei Podhale, precum și inedite procedee componistice. Maestrul Horia Andreescu a făcut dovada măiestriei, experienței și capacității sale excepționale de a pătrunde în profunzimea semnificațiilor muzicii. Sub bagheta sa magică, orchestra a evocat originalitatea turnurilor melodice, varietatea ritmică, instabilitatea tonală, contrastele dinamice, bogăția sonoră și expresivă și, nu în ultimul rând, unitatea de inspirație a

procedeu ce contribuie la îmbogățirea expresivă și semantică a lucrării. Pe scena Ateneului, *Variațiunile pe o temă de Paganini* s-au bucurat de o interpretare onorabilă, care a vizat latura expresivă și performanța instrumentală. Din păcate, datorită faptului că pianista a cântat cu partitura în față (fără a apela la ajutor), au existat mici decalaje cu orchestra și imprecizii care au afectat continuitatea discursului pianistic. Dincolo de aceste detalii, am remarcat o bună colaborare între dirijor, solistă și orchestră, materializat într-un dialog firesc, o îngemănare armonioasă a sonorității pianului și celei orchestrale. La bis, Plamena Mangova a interpretat o transcripție a liedului *Der Altas* de Franz Schubert, realizată de Franz Liszt. Versiunea pianistei a confirmat aprecierile de care se bucură pe plan internațional.

Horia Andreescu

În partea a doua a programului am avut privilegiul de a asculta *Suita "Carmen" pentru coarde și percuție* de Șcedrin/Bizet în interpretarea magistrală realizată de maestrul Horia Andreescu la pupitrul Filarmonicii bucureștene. Muzicienii au demonstrat că și în cazul unor lucrări de mare popularitate se poate adăuga ceva personal, care conferă originalitate și autenticitate demersului artistic. Îm-

preună au evidențiat cu măiestrie lirismul ardent, vivacitatea, impetuoșitatea și ritmicitatea vie a lucrării, au conturat imagini variate, asemănătoare unui caleidoscop plin de farmec și culoare. În *suita Carmen*, comicul se îngemănează cu seriozitatea și cu tragicul. Pe scena Ateneului, artiștii au evocat sentimentele pasionale, nestatornice, fanteziste și violente ale eroinei principale, au evidențiat cu dăruire și eleganță motivele de dans cu culoare exotice, momente de gravitate pline de profunzime și expresivitate. Pe parcursul celor 13 părți ale lucrării, am admirat varietatea expresivă, spontană și îndrăzneată, uneori provocatoare, cu elanurile și nostalgiile caracteristice. Remarcabilă prin mobilitatea sentimentelor, prin imprevizibilul și ineditul imaginilor muzicale, interpretarea de un șarm aparte, a entuziasmat publicul. Performanța de pe scena Filarmonicii se datorează colaborării de excepție dintre Maestrul Horia Andreescu și muzicienii ce alcătuiesc ansamblul. Dirijorul cercetează partiturile nu doar prin prisma interpretului avizat, ci și cu ochi de estetician, descoperind fantasticul în real și sublimul în cotidian. Dacă elementele de limbaj artistic specific nu ar fi susținute de o vie spiritualitate, de o înțelegere muzical-poetică desăvârșită, de o noblețe sufletească fără egal, de măiestria caracteristică a Maestrului Andreescu, de forța sa creatoare, ele nu ar comunica atât de bine, nu ar crea emoții și nu ar fascina ascultătorii.

Carmen MANEA

Plamena Mangova

lucrării. Departe de orice intenție descriptivă, muzica lui Kilar se remarcă printr-o interesantă combinație între interiorizare și gravitate, prin retrăirea trecutului actualizat cu o surprinzătoare intensitate.

În continuare, pianista Plamena Mangova a susținut partitura solistică a *Rapsodiei pe o temă de Paganini pentru pian și orchestră* de Serghei Rahmaninov. Spre deosebire de predecesorii săi Schumann, Liszt și Brahms (care au avut ca sursă de inspirație *capriciul 24* al celebrului violonist italian), Rahmaninov reușește să subordoneze mijloacele tehnice în vederea ilustrării scopului artistic. Ca și în celelalte creații pianistice, muzica poartă amprenta dublei calități de compozitor și interpret a autorului. Pe parcursul ciclului de 24 de variațiuni (ce ilustrează construcția tripartită), Rahmaninov prelucrează nu doar tema paganiniană, ci și secvența gregoriană *Dies Irae* (începând cu variațiunea a VII-a *Meno mosso a tempo moderato*),